

2. Gaia. Pluralismo kognitiboa eta metodologikoa. Metodo kuantitatiboak, kualitatiboak eta partehartzaileak

1. Ikerketa gaiak

2. Paradigmak

3. Gizarte ikerketa motak

4. Ikerketaren ikuspuntuak. Pluralismo metodologikoa

4.1. Metodo kuantitatiboak

4.2. Metodo kualitatiboak

4.3. Metodo partehartzaileak

1. Ikerketa gaiak

- Gizarte langintzan egiten den ikerketa honako ildo hauek jarraitu behar ditu (Gaitán, 1993):
 - Ezagutzaren sorrera propioa, teorien sorreraren bitartez egiten dena.
 - Ekintza profesionalaren efektuen analisia, interbentzioaren ebaluaketa eta analisia.
 - Interbentzio prozesuen hobekuntza eredu azaltzaileen garapenaren bitartez eta interbentzio metodoen perfektzionamentua.

1. Ikerketa gaiak

- Gizarte Langintzan (GL) oinarriturik dauden ikerketek, ezin dute alde batera utzi testuingurutan ematen diren aldaketak, bertan garatzen baita zeregin profesionala une historiko bakoitzean.
- Jaioberriak diren arazo sozialak egon daitezke, eta berauei Gizarte Langintzak erantzun doituak eman behar dizkio.
- Gaur eguneko GL Ongizate Estatuan ematen ari diren aldaketak eta globalizazioaren eraginaren ondorioak kontuan hartu behar ditu.
- Zerbitzuen pribatizazioa eta gastu sozialaren kontrola eta kudeaketa eredu berriek, GLren teknokratizazio eta burokratizazioa ekarri dute.

1. Ikerketa gaiak

- Azkeneko tendentzia horrek, programa eta proiektuen efikazia, ebaluaketa eta jarraipenaren areagotzea ekarri du.
- Ikertzaileen gero eta partehartze handiagoa eskatzen ari da, partehartzen duten pertsonak alde batera uzteko tendentzia baitago, horrela beraien istorioak deskribapen numeriko edo beste batzuek aurkeztutako emaitzetara mugatuaz.

1. Ikerketa gaiak

- Gaur egun, ikerketa ildoak: botere eta ezberdintasunaren inguruko harreman sozialak, ongizatearen ekoizpena, generoaren GL, multikulturalitatea, famili eredu berriak, zaintza informala, erabiltzaile-profesionalaren arteko harremana, prebentzio eta zerbitzu sozialen eskaintzaren tresnen egokitasuna, e.a.

1. Ikerketa gaiak

- XXI. mendean garatu beharko den ikerketa esparrua, GLren oinarriak islatu beharko ditu: justizia soziala, berdintasuna, empowerment, autodeterminazioa, kolaborazioa, opresiorik eza eta gizarte eraldaketa.

2. Paradigmak

- *Paradigma positibista edo kuantitatiboa*
- Giza eta gizarte gertakizunak, gertakari naturalekin antzekotasun handiak
- Errealitatea objektiboa da eta gizakiaren kanpotikoa
- Gizakia bere testuinguarekiko harreman mekanikoa du
- Gertakariak legeen bitartez azaldu, aurreikusi eta kontrola daiteke
- Ezagutza orokorra, objektiboa, deduktiboa, neutro eta jerarkikoa nahi du
- Ikerketak orokortasunak bilatzen ditu legeak ezartzeko; errealitatearen matematizazioa

2. Paradigmak

- *Paradigma positibista edo kuantitatiboa*
- Zergatik erabili Gizarte Langintzan? Gizarte Zientzietan bere lekua bilatu nahi duelako, eta zientzia bezala errekonozitua izan
- Baina: arazo sozialen ikerketa sakonerako ez da oso egokia, ikerlaria objetiboa izan behar duelako, eta bere ondorioak unibertsalak direla defendatzen duelako

2. Paradigmak

- *Paradigma interpretatibo edo hermeneutikoa*
- Giza fenomenoak eta naturalek ez dute zerikusirik, beraz, gizarte zientziak eta fisiko-matematikoak oso ezberdinak dira
- Planteamentu positibisten aurka doaz
- Errealitatea, kontzientzia indibiduala sortutako zerbait da
- Errealitate soziala ez da estatikoa, aldakorra eta dinamikoa baizik
- Indibiduala eta bakarra dena ikertu nahi du

2. Paradigmak

- *Paradigma interpretatibo edo hermeneutikoa*
- Erabiltzen duena: kualitatiboa (bizitza-istorioak, biografiak...)
- Historia alde batera uzten du, induktiboa da (konkretutik orokorrera)
- Portaera azaltzeko baloreak, sentimentuak, sinismenak eta ideologiak kontutan hartzen ditu
- Ikerketaren diseinua malgua da eta ikerketa aurrera doan heinean aldatzen da; datuak jasotzen diren bitartean analizatzen dira

2. Paradigmak

- *Paradigma interpretatibo edo hermeneutikoa*
- Gizarte Langintzak, ikuspuntu honetatik, errealitatea konplexua dela ulertzen du. Ezagutza ez da unibertsala, testuinguru konkretu baten zehazten da.
- Ikertzailea eta datuak jasotzeko era ez dira objektibo edo neutralak; inguru sozio-politikoak, ekonomikoak, kulturalak, e.a. pertsona eta bere arazotan eragin sakona du

2. Paradigmak

- *Paradigma kritiko, dialektiko edo soziokritikoa*
- Beste bi paradigmek kontrajarria.
- Ideologia eta auto-hausnarketa ezagutza prozesuen sorreran dute eragina
- Errealitate sozialaren kontraesanak agerian uzteko etengabeko kritika egiten da
- Pertsonak bere egoera aldatzeko dituzten ahalmenak azpimarratzen ditu
- Teoria eta praktikaren arteko tentsio dialektikoa sortzen da

2. Paradigmak

- *Paradigma kritiko, dialektiko edo soziokritikoa*
- Ikerketaren helburua errealitate soziala eraldatzea da, beraz egoera errealetatik abiatzen da
- Datuen bilaketa teknika kuantitatibo zein kualitatiboekin egiten da
- Interes nagusia: ikertzen den taldearen garapena (emaitzen generalizazio edo errepresentatibitatea baino)

2. Paradigmak

- *Paradigma kritiko, dialektiko edo soziokritikoa*
- Ikuspuntu horrek errealitatearen dimentsio historikoa azpimarratzen du
- Ikerketa sozialak errealitatearen aldaketarekin konpromisoa du
- Ekintza bideratuko duen teoria sortu nahi du

3. Gizarte ikerketa motak

- Errealitatea begiratzeko ikuspuntua erabaki eta gero (paradigma), ikerketa mota ikusi behar dugu. Hiru mota bereizten dira:
 - **Oinarrizko ikerkuntza:**
 - Fenomeno sozialen ezagutza du helburu, baita teoria azaltzaileak garatu, beste era bateko ikerketen oinarri izateko.
 - Azaldu eta ezagutzeko erabiltzen da, aplikatzeko baino gehiago.
 - Arazoa: askotan abstraktuegia eta arazo sozial konkretuetatik aldentzen da.
 - Oinarrizko ikerkuntza gabe zaila da ikerketa aplikatua egotea.

3. Gizarte ikerketa motak

- o **Ikerketa aplikatua:**

- Arazo sozialei irtenbidea aurkitzeko azkartasuna bilatzen da, interes zientifikoaren aurretik.

- Aurkikuntzak ekintza sozialean estrategiak sortu, garatu eta hobetzeko aplikatzen dira.

3. Gizarte ikerketa motak

- **Ikerketa-ekintza:**
- Errealitatearen ikerketa edo analisia, berorren aldaketarekin bateratzen du.
- Komunitate batek bere arazoak sakonki ezagutu eta konpontzeko erabiltzen du.
- Ikerketa era bat da eta gizarte interbentziorako metodoa.
- Populazioa, ikerketa eta ekintzaren agente protagonistak dira: ikerketaren diseinuaren fase guztietan hartzen du parte.

3. Gizarte ikerketa motak

- Ikerketak lau funtzio betetzen ditu (Sierra Bravo, 1984): ezagutu, azaldu, aurreikusi eta eragin. Lehenengo biak oinarrizko ikerketari dagokie eta beste biak ikerketa aplikatuari.

4. Ikerketaren ikuspuntuak. Pluralismo metodologikoa

- Urte askotan, ikerketaren paradigma **enpirista** izan da nagusi, eta berarekin esperimentazio eta kuantifikazioa:
- Alde batetik, hori oso positiboa izan da ekarri dituen gauzengatik: ezagutzaren teoria eta arazo sozialen azalpena, arazoen soluzioari buruzko ikerketaren praktika doitua, aurre esateko ahalmena, aurrerabideak neurtzeko tresnak eta interbentzio ezberdinen efektibotasuna.
- Bestalde, kausalitatearen ikuspuntu lineala, ikertzailearen ustezko objetibotasuna eta bere emaitzen unibertsalitatean sinisten du, horregatik ikuspuntu hau ez da hain egokia arazo sozialen ikerketarako.

4. Ikerketaren ikuspuntuak. Pluralismo metodologikoa

- Aurreko ikuspuntuari kontrajarria, ikuspuntu **interpretatibo edo hermeneutikoak** digu edozein errealitate konplexu eta kontrolaezina dela, eta bere ezagutza ez dela unibertsala, testuinguru bakoitzean kokatu behar dugu.
- Ikertzaileak zein datuak jasotzeko erak ez dira ez objektibo ez neutralak; testuinguru soziala, politikoa e.a. pertsona eta arazoetan etengabe dute eragina.
- Partehartzaileen ikuspuntu eta epaiak, beraien inguruan sortutako estadistikak baino baliogarriagoak izan daitezke.

4. Ikerketaren ikuspuntuak. Pluralismo metodologikoa

- Errealitate sozialaren edukia anitza da, beraz, bere ezagutzarako metodoak ere halakoak izan behar dute.
- Errealitate anitza bati, ikuspuntu enpiriko multianitza dagokio, ezin baitira fenomeno eta egoera guztiak homogeneoki ezagutu.
- Ikerketa sozialean metodoak errealitate sozialaren mailarekin bat etorri behar dute, beraz koherentzia bat egon behar du objektuaren eta berorren esentzia harrapatzeko erarekin.

4. Ikerketaren ikuspuntuak. Pluralismo metodologikoa

- Popper (1987): arrantzaleak, harrapatu nahi duen harrapakinaren arabera sareak erabitzen ditu, beraz ikertzaile sozialak ere errealitatea ezagutzeko metodo ezberdinak erabiltzen ditu ikerketa objektuaren izaera eta horren inguruan dituen helburuen arabera.

4. Ikerketaren ikuspuntuak. Pluralismo metodologikoa

- o Objektu eta metodoaren arteko egokitzapen horri, Beltrán-ek (1991) *pluralismo metodologikoa* deitzen dio:
- o Errealitatea anitza da eta bere ezagutza ere anitza izan behar du. Pluralismo horrek, soziologia metodo bakar edo pribilegiatua ez duela esan nahi du. Objektu berak eskatuko du tratamentu egokia.
- o Edozein posizio teoriko edo metodologiko ez digu balio edozein ikerketa prozesurako.

4. Ikerketaren ikuspuntuak. Pluralismo metodologikoa

- Pluralismo metodologikoaren barnean elkarren artean erlazionaturiko hiru elementu aurkitu ditzakegu:
 - Ezagutzaren objektu dena (errealitate sozialaren edukiak)
 - Metodologia (ikerketa objektuaren helburuak lortzeko erak edo prozedurak)
 - Ikerketa teknikak (metodo batek erabiltzen dituen prozedura edo errekurtsio multzoa)

4. Ikerketaren ikuspuntuak. Pluralismo metodologikoa

PLURALISMO METODOLOGIKOA

Ezagutzaren objektua

Metodologia

Ikerketa teknikak

4. Ikerketaren ikuspuntuak. Pluralismo metodologikoa

- Oinarrizko bi metodo:
 - o Kuantitatiboa
 - o Kualitatiboa:
 - Biografikoa
 - Etnografikoa
 - Historikoa
- Beltranek errealitatearen jabetzarako bost bide edo estrategia ezberdintzen ditu: kuantitatiboa, kualitatiboa, metodo konparatiboa, metodo historikoa eta kritiko-arrazionala.

4. Ikerketaren ikuspuntuak. Pluralismo metodologikoa

- Ikerketa baten diseinurako metodologia bat edo batzuk aukeratu daitezke: ikerketa zenbat eta zabalago eta metodologikoki anitzago izan, are eta hobekiago ezagutu daiteke errealitate konplexua. Metodo bat edo batzuen aukeraketa, ikerketaren objektu eta helburuen arabera izango da.

4. Ikerketaren ikuspuntuak. Pluralismo metodologikoa

- Metodo kuantitatiboan batez ere inkesta estadistikoa erabiltzen da, lehenengo mailako datuak sortzeko, eta bigarren mailako datuen berregitea ere (inkesta estatistikoen erregistro erak eta analisiaren ondorioz).
- Metodo kualitatiboan, eztabaida taldeak eta elkarrizketa sakonak dira nagusi.

4. Ikerketaren ikuspuntuak. Pluralismo metodologikoa

- Alde batetik, ikuspuntu *kuantitatiboak* praktika zuzenetik jasotako garrantzia azpimarratzen du, baita ezagutza profesionalaren papera azalpen hipotetikoaren bilaketan.
- Bestalde, ikuspuntu *kualitatiboak*, testuinguruaren garrantzia onartzen du, ikertzailearen influentzia eta parte hartzen duten pertsonen istorioen balioa, ikerketa aberastu eta hari errealismoa eta sakontasuna ematen diotenak.

4. Ikerketaren ikuspuntuak. Pluralismo metodologikoa

- Kontuan hartu beharrekoak:

1. Ikerketa proiektuen testuinguru historikoa

- Askotan gertakari eta egoera sozialak era analitiko, hotza eta estatikoan analizatzen dira.
- Horrela, ikerketaren ‘denbora’ eta ‘espazioa’ desagertu egiten dira.
- Baina: fenomenoak prozesu aldakorak dira, errealitate dinamiko baten barnean, etengabeko mugimentuan, oposaketa eta gatazkan.

4. Ikerketaren ikuspuntuak. Pluralismo metodologikoa

- Kontuan hartu beharrekoak:

1. Ikerketa proiektuen testuinguru historikoa

- Denbora koordenaden arabera ikerketa objektuaren testuinguratzea: testuinguru historiko konkretuak ikerketa fenomenoari ezaugarri zehatzak ematen dizkio eta horregatik ezaugarri historiko horien analisia egin behar dugu.
- Ikerketa objektuari gerturatzea, fenomeno sozialen garrantzia ulertzeko: nola sortu ziren, zertarako, nola garatu eta aldatzen joan ziren e.a.
- Teknika eta metodoaren aukeraketa, ikerketaren testuinguruaren ezaugarri historiko eta ikerketa objektuaren arabera.

4. Ikerketaren ikuspuntuak. Pluralismo metodologikoa

- Kontuan hartu beharrekoak:

2. Ikertzailea, prozesuan dagoen subjektua da

- Ikertzailea, subjektu bezala, muga metodologiko eta teknikoak edukiko ditu etengabe.
- Ez daude arau unibertsalik 'ikertzailea nola izan' esaten digutenak, ziurgabetasunak konponduko dizkigutenak.
- Ikertzaile sozialak egoera konkretu bakoitzaren arabera eraiki beharko da, non teoria, hipotesiak, aukeraketa metodologiko eta teknikoak egin beharko dituen.
- Beraz, ikertzen direneko gertakizun eta aldaketei irekita egongo den ikerketa prozesu irekia izango da, horregatik ikerketa eraldatua izan daiteke edozein momentutan.

4. Ikerketaren ikuspuntuak. Pluralismo metodologikoa

- Kontuan hartu beharrekoak:

3. Metodo eta teknikak ikertzailearen menpe

- Ikerketa metodo eta teknikak, ikertzaileak sortu eta erabiltzen dituen tresnak dira.
- Ikerketa prozesuan, teknikak ikertzailearen menpe egon behar dira, eta ez alderantziz.
- Metodo eta teknikak, beraz, ez dira autonomoak ezta beraien aplikazioa ikerketaren funtsa ere.

4.1. Metodo kuantitatiboa

- XX. mendeko 40. eta 50. hamarkadetan egiten da metodo honen justifikazio teoriko eta praktikoa ikerketa sozialean.
- Gertaera sozialen kanpotiko datuak azaldu eta deskribatu nahi ditu; hau da, ikertzailearen behaketaren ondorioz kudeatu daitezkeen datuak.
- Helburu hori *neurriaren* bitartez lortzen da: metodo kuantitatibo edo distributiboak gertaera sozialak neurtu egiten ditu.
- Horretarako zenbakiak eta maiztasunen kontaketa erabiltzen da.

4.1. Metodo kuantitatiboa

- Fenomeno eta gertaera sozialak matematikoki dira azalduak, baita lortzen dituen datuen analisia (analisi estatistikoak) eta hipotesien kontrastea (probabilitatea).
- ‘Kontatu’ hortatik dator metodo kuantitatibo izena.
- Ikertzaileak:
 - Gertakari sozialak *behatzen* ditu, kanpotik ikusten diren bezala
 - Gero izen bat ematen die
 - Azkenik, ez gertakari bezala baizik matrize baten datu bezala erregistratzen ditu

4.1. Metodo kuantitatiboa

- Adibidea:

Auzo bateko biztanleei, beraien etxetik gertu autobidea egiteari buruzko inkesta egiten da.

Aldagaia:

‘Autobidea egiteari buruzko iritzia’

Alde.....1

Kontra.....2

Ez daki..... 3

4.1. Metodo kuantitatiboa

	ALDE (1)	KONTRA (2)	EZ DAKI (3)
Elkar. 1	x		
Elkar. 2		x	
Elkar. 3	x		
Elkar. 4			x
Guztira	2	1	1

ADIBIDEA: DATU MATRIZEA

ID	SEX	HEZ	LANA	SOLDATA	SOLHAS	KONTRAT	ESPERI	GUTXIEN
1	1	7	3	3000,00	2750,00	98	12	1
2	1	5	2	950,00	700,00	6	36	2
3	2	6	1	1500,00	1000,00	12	381	1
4	2	7	1	1500,00	1000,00	12	190	1
5	1	6	1	1600,00	1200,00	12	138	1
6	1	3	2	950,00	800,00	6	14	1
7	1	7	2	850,00	850,00	6	0	2
8	2	7	3	2750,00	1500,00	98	350	1

ID enplegatua

SEX: 1 (gizonezko), 2 (emakumezko)

HEZ: Ikasketa maila, 7 kategoria 1 (Alfabetatu gabea), 2 (Ikasketarik gabea), 3 (Eskolaurrekoak edo lehen mailakoak), 5 (bigarren mailakoak), 6 (Erdi-go mailakoak), 7 (Goi mailakoak)

LANA: Kategoria laborala: 1 (Administratiboa), 2 (Segurtasuna), 3 (Buruzagia)

SOLDATA Soldata gaur (euroak)

SOLHAS Hasierako soldata (euroak)

KONTRAT: Kontratuaren iraupena (hilabeteak)

ESPERI: Aurreko esperientzia lanean (hilabeteak)

GUTXIEN: Gutxiengo etnikoa (1 Ez) (2 Bai).

4.1. Metodo kuantitatiboa

- Kuantitatiboki horrela jarduten badugu, ‘laburtze analitikoa’ egiten dugu (Ortí, 1986):
 1. Gertakari soziala enuntziatu batez ordezkatzeko da, esan nahi bakar batekin. (Aurreko adibidean elkarrizketatuak ‘alde’ edo ‘kontra’ esan behar zuten, eta ezin zuten esan ‘alde, baina...’).
 2. Gertakari bat datuan bihurtzen da, hau da, gertakaria zenbaki.

4.1. Metodo kuantitatiboa

- Arazoa: lengoaia eta kuantifikazioaren arteko harremana (ezin ditugu xehetasun guztiak neurtu).
- Beraz, metodo kuantitatiboa egokia da ‘gertakari’ soilak neurtzeko, non gauzak erraz behatu eta neurtu daitezkeen. Baina ez, aldiz, ideologia eta kultura bezalako gauzak neurtzeko, kuantifikarriak ez direlako.

4.1. Metodo kuantitatiboa

- Adibidea: *Gazte biolentzia ikertzen*

Metodo kuantitatiboaren bitartez, lapurreta kopuruak, adina, maila sozio-ekonomikoa...neurtu daiteke. Aldiz, bakarrik kualitatiboki neurtu dezakegu biolentzia hori sostengatzen dituen arrazoiak: arauen barneratze eta apurketa, defentsa era bada...

4.1. Metodo kuantitatiboa

- Inkestaren arazo nagusia: diskurtsoen polisemia eta zentzu orokorra identifikatzeko ez da gai. Arrazoiak:
 - Galdetegi batean agertzen diren gaiak aurrez finkatuta agertzen dira. Ikertzaileak ikusi duenaz aparte, elkarrizketatuak ezingo dio ezer gaineratu.
 - Galdera itxiak aukeraketa murrizta eskaintzen digu, askotan topikoak dira eta ez dira benetako errealitatera eta arazoaren konplexutasunera hurbiltzen. Pertsona batek arazo baten aurrean duen ikuspuntua kontraesankorra eta anitza izan daiteke. Hala ere, elkarrizketatuak erantzun kopuru jakin baten inguruan aukeraketa egitera behartzen bazaio, lortuko duguna harek erantzunetikiko duen gertutazuna neurtzea da soilik.

4.1. Metodo kuantitatiboa

- Metodo kuantitatiboak, hizkuntzaren gardentasunean sinisten du: erantzunak gizabanakoen eritzi eta posizioarekin koinziditzen dute. Hala ere, esaten dugun dena ez dator bat gure benetako eritziarekin (askotan, benetan dena, gustatuko litzaigukeenarekin nahasten dugu).
- ‘Ideologia’, diskurtsoen bitartez bakarrik utzi daiteke agerian. Posizio bakoitza beste batzuekin eztabaidatua, kontrastatua...izan badaiteke.
- Inkesta estatistikoak, paradoxa, kontraesana, nahastea...kanpoan uzten baditu erabiltzen du bakarrik lengoai gardena (egoera zibila, adina...).

4.1. Metodo kuantitatiboa

- Galdeketaren galdera irekiak, elkarrizketatuen diskurtsoari zabaltzeko ahalegina da, aurrez dauden erantzunak aukeratu behar ez dituztelako. Hala ere, jokoa aurrez finkaturik dago eta askotan hitzen karga semantikoa erantzunak zuzenbide baten edo bestean bideratzen dituzte.
- Galdera irekiak analizatzerakoan, askotan eritzi jakin batek ulerkorra egingo lukeen testuinguru zabalago bat ez duela konturatzen gara. Gainera, galdera irekiak, zenbagarriak izateko 'itxi' egin behar dira, konkretatu, beraz berriro zentzu polisemikoa murriztu egiten da.

4.2. Metodo kualitatiboa

- Gizarte Zientziek, Zientzia Naturalen metodo zientifiko ‘matematikoarekin’ bat egiteko ahaleginak zirela eta, errealitate sozialaren analisirako metodo bakarra erabili zuen denbora luzez: kuantitatiboa.
- Hala ere, metodo horren mugak oso eztabaidatuak izan ziren.
- Gertakari sozialen kuantifikazioa alde batera utzi gabe, errealitatearen beste ikuspuntu batzuk ere azaldu nahi izan zituzten.
- Metodologia kualitatiboarekin, maiztasun eta korrelazioen bitartez eginiko gertakari eta fenomeno sozialen deskribapen eta azalpenetik, diskurtsoaren bitartez egiten den analisi eta interpretazio subjektibora pasatzen gara.

4.2. Metodo kualitatiboa

- Ez da giza portaeraren kanpotiko azalpena bilatzen, bere barne logika baizik.
- Beraz:
 - Metodo kuantitatiboa: gertakizunen mailan
 - Metodo kualitatiboa: diskurtso eta esan nahien mailan
- *Zenbakitik, hitzera* pasatzen gara, lengoaira, ezagutza tresna eta objektu dena.
- Metodo kualitatiboak, lengoiaren egitura aztertu nahi du: ‘ideologia’ diskurtsoan dauden ideia, balio, sinismen, e.a. multzoa da, eta diskurtso ideologiko hauek ezin dira hitz bakar baten laburbildu, esan nahi baten inguruko hitz batzuetan baizik.

4.2. Metodo kualitatiboa

- Metodo kuantitatiboak, estrategia *zenbatzean* oinarrizten du, gertaera soziala, elementu indibidualen batuketa bezala ikusten du, baina ez beraien arteko harremana.
- Bestalde, metodo kualitatiboa, elementuen arteko harremanetan datza, bere egituran. Prozesu sozialen harremanei egiten die jaramon, gizarte bat, beraien kideen artean eratzen dela kontuan harturik.
- Gizarte arteko ezberdintasunak finkatzen dituzten egitura eta azpiegiturretan bilatu beharko ditugu ideologia horiek.
- Ikuspuntu honetatik, hizkuntza gizartearen egitura sortzen duena da, eta honen arabera finkatzen dira elkartrukeak, legeak, arauak...(Ibáñez, 1985).

4.2. Metodo kualitatiboa

- Diskurtso sozialaren erreproduzio tekniken bitartez (batez ere eztabaida taldeak, elkarrizketa sakonak, bizi-istorioak), edo jadanik dauden materialen bitartez (dokumentu historikoak, biografiak, kontakizunak...), ikertzailea 'hitz egiten' duen errealitatea entzun, analizatu eta interpretatu egiten ditu.
- Hortik aurrera, ekintza sozialaren logika sostengatzen duena azaltzen saiatuko da.

4.2. Metodo kualitatiboa

- Metodo kualitatiboaren jardutea horrelakoa da:
 - Hasieran, ikertzaileak talde sozial, komunitate edo kolektibo baten diskurtsoak bereganatzen saiatzen da (eztabaida talde, elkarrizketa irekiak, bizi-istorioen bitartez...). Edo ikerketa oinarritzen deneko dokumentuak (kontakizun historikoak, biografikoak, ahozko tradizioak...) batu egiten ditu.
 - Ondoren, jasotako informazioa analizatu eta interpretatzen du.
- Noiz arte? Zenbat dira beharrezkoak ikerketarako? ‘Asebetetze’ punturaino, hau da ikertzaileak ezer berririk jasoko ez duela uste duenerarte.

4.3. Metodo partehartzailea

- Lewin (1946): konturatu zen talde sozialen jarrera aldaketak are efektiboagoak zirela bere kideak ikerketa prozesutan eta erabaki-hartze prozesutan kolektiboki parte hartzen bazuten. Ikerketa, beraz, ekintzarako elementu funtsezkoa ezezik, ekintzaren protagonistak ikertzaile bihurtzen ditu.
- Ekintza jasoko dutenen ahalegina eta konpromisoa hartzen da kontuan.
- 60. hamarkadan, Gizarte Langintzaren ber-pentsatze prozesua hasten da, arazoak zituzten gizarte sektoreen aldeko militantzia eta konpromisoa eskatzen zuten ikuspuntuak garatu zirelarik.

4.3. Metodo partehartzailea

- 70. hamarkadan garatu zen metodo hau: helburua ‘ekintza edo programa baten egikaritzean barne dagoen populazioaren partehartze aktiboa bultzatzea, beraien egoera aldatzeko egiten diren ikerketen bitartez’ (Ander-Egg, 1990).
- Ikerketa metodo honek ikerketa *subjektu* (ikertzaileak) eta ikerketa *objektuen* (ikertuak) arteko bereizketarekin bukatu nahi du. Ordez, subjektu/subjektu dinamika bat hasten da, non hiritarrei, ikerketa prozesuen bitartez, beraien errealitatearen gaineko ezagutza areagotu eta aldatzen laguntzen dioten.
- *Ezagutza*, gizartean aldaketa arradikalak ekarriko dituen tresna da.

4.3. Metodo partehartzailea

- **Oinarrizko ezaugarriak:**

- Ikerketa objektu edo arazoa, herritarren interesetik sortzen da (ez ikertzaileen interesetik).

- Abiapuntua: partehatzaileen esperientzia eta beharrak edo herritarrek dituzten arazoak. Azaldu, aplikatu eta inplikatu behar du, hau da, ikerketa mobilizazio sozialerako tresna bezala erabili.

- Helburua beti: 'ezagutu eraldatzeko'. Izaera politikoa du, hiritarren onurarako garapena bilatzen duelako.

- Ikerketaren bitartez, herritarrak beraien arazotaz jabetzea eta beraien egoera ezagutzea bilatzen da.

4.3. Metodo partehartzailea

- **Oinarrizko ezaugarriak:**
 - Herritargoa, edozein aldaketa sozialaren oinarrizko agentea da. Horregatik, *goitik* (interbentzio tradizionalaren bitartez) egindako aldaketak arbuiatzen ditu.
 - Gizarte ikerketaren ikerketa *objektu* tradizionala (herritargoa) ikertzen duen *subjektu* bihurtzen da.
 - Ikertzaile-teknikariak, lan taldean oinarri metodologikoak ezarriko ditu, baina ez zuzendari edo jabe bezala.
 - Herritargo, kolektibo edo taldearen partehartzea bi eratan egin daiteke: ikerketa-ekintza prozesu osoan edo partzialki.

4.3. Metodo partehartzailea

- **Oinarrizko ezaugarriak:**

- Teknikari eta herritargoaren arteko kolaborazioa, lehenengoen konpromiso ‘politiko-ideologikoarengatik’ eratortzen da.

- Ez dago ikerketa era bakarra; egoera konkretuen arabera aplikatuko da ikerketa forma bat ala beste bat.